

ātmavidyā
e-Learning

**பூஜ்யஸ்ரீ ஞானநந்தபாரதீஸ்வாமிகள் இயற்றிய
ஜீவயாத்ரா**

www.atmavidya.online

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

प्रार्थना

ātmavidyā
e-Learning

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்யநுக்ரஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥

श्रीदक्षिणामूर्ति-सुदेशिकेन्द्रं द्वैपायनं सूत्रकृतं मुनीन्द्रम्।
श्रीशङ्करं भाष्यकृतं यतीन्द्रं मद्देशिकश्चापि नमामि वित्त्यै॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव॥
ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंश-ऋषिभ्यो महद्भ्यो
नमो गुरुभ्यः। सर्वोपप्लवरहितः प्रज्ञानघनः प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि।

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸுதேஸரிகேந்த்ரம் த்வைபாயநம்

ஸூத்ரக்ருதம் முநீந்த்ரம்।

**ஸ்ரீஸங்கரம் பாஷ்யக்ருதம் யதீந்த்ரம் மத்தேஸரிகஞ்சாபி நமாமி வித்யை॥
த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ।
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ॥
ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ
வம்ஸ-ரிஷிப்யோ மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய:। ஸர்வோபப்லவரஹித:
ப்ரஜ்ஞாநகந: ப்ரத்யகர்த்தோ ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி॥**

नित्यानन्दसुखं पदं सुविमलं प्राप्तुं समीहायुताः
सर्वेजन्मभृतः सदा व्यसनिनस्तत्स्थानसंमार्गणे।
एवं सत्यपि साध्यसाधनयुगं सम्यङ् न जानन्ति ते
न प्राप्ता ह्यधुनापि सौख्यपदवीं स्वाभीष्टरूपां यतः ॥ १॥

நித்யாநந்தஸுகம் பதம் ஸுவிமலம் ப்ராப்தும் ஸமீஹாயுதா:
ஸர்வே ஜந்மப்ருத: ஸதா வ்யஸநிநஸ்தத்ஸ்தாநஸம்மார்கணே।
ஏவம் ஸத்யபி ஸாத்யஸாதநயுகம் ஸம்யங் ந ஜாநந்தி தே
ந ப்ராப்தா ஹ்யதுநாபி ஸௌக்யபதவீம் ஸ்வாபீஷ்டரூபாம் யத:॥ 1

तत्प्राप्त्यै प्रभुसंमितापि कृपया त्रय्यन्तसारान्विता
वल्ली काठकमध्यगा कविसमं प्रोत्साहयन्ती नरान्।
एवं साधनकल्पनां रचयते सन्मार्गगानां सतां
तद्विष्णोः परमं पदं च सहसा गन्तुं मनीषावताम् ॥ २ ॥

தத்ப்ராப்த்யை ப்ரபுஸம்மிதாபி க்ருபயா த்ரய்யந்தஸாராந்விதா
வல்லீ காடகமத்யகா கவிஸமம் ப்ரோத்ஸாஹயந்தீ நராந்।
ஏவம் ஸாதநகல்பநாம் ரசயதே ஸந்மார்ககாநாம் ஸதாம்
தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ச ஸஹஸா கந்தும் மநீஷாவதாம்॥ 2॥

आत्मानं रथिनं ब्रवीति निगमः बुद्धिं च तत्सारथिं
देहं स्यन्दनमिन्द्रियाणि तुरगान् शब्दादि तद्गोचरम्।
चेतः प्रग्रहमादरेण य इमान् वश्यांस्तनोत्यात्मवान्
तस्यैवाप्यमिदं पदं सुखघनं पारं परं ह्यध्वनः॥ ३ ॥

ஆத்மாநம் ரதிநம் ப்ரவீதி நிகம: புத்திம் ச தத்ஸாரதிம்
தேஹம் ஸ்யந்தநமிந்த்ரியாணி துரகாந் ஸப்தாதி தத்கோசரம்।
சேத: ப்ரக்ரஹமாதரேண ய இமாந் வஸ்யாம்ஸ்தநோத்யாத்மவாந்
தஸ்யைவாப்யமிதம் பதம் ஸுககநம் பாரம் பரம் ஹ்யத்வந:॥ 3॥

प्राप्यं तत्परमं सुखं हि मुनयः मोक्षं समाचक्षते
जीवेशानजगद्विशेषरहितं ज्ञानैकसाध्यं ध्रुवम्।
येनात्मन्यतिरोहितः स्वमहिमानन्दात्मको भासते
मिथ्याध्यासमतिश्च येन गलति ज्ञानं तदेवामलम्॥ ४ ॥

ப்ராப்யம் தத்பரமம் ஸுகம் ஹி முநய: மோக்ஷம் ஸமாசக்ஷதே
ஜீவேஸாநஜகத்விஸேஷரஹிதம் ஜ்ஞாநைகஸாத்யம் த்ருவம்।
யேநாத்மந்யதிரோஹித: ஸ்வமஹிமாநந்தாத்மகோ பாஸதே
மித்யாத்யாஸமதிஸ்ச யேந கலதி ஜ்ஞாநம் ததேவாமலம் ॥ 4॥

आस्तिक्यं दृढमूलमेव मनुजः सम्पादयत्वादितः
कर्माचारयुतस्ततश्च भवतु स्वर्गादिभोगेच्छया ।
स्वर्गादावपि च क्रमेण गमितो नैराश्यमेवास्थिरे
नित्यानित्यविचारणे स्वधिकृतस्तत्त्वं समन्विच्छतु ॥ ५ ॥

ஆஸ்திக்யம் த்ருடமூலமேவ மநுஜ: ஸம்பாதயத்வாதித:
கர்மாசாரயுதஸ்ததஸ்ச பவது ஸ்வர்காதிபோகேச்சயா ।
ஸ்வர்காதாவபி ச க்ரமேண கமிதோ நைராஸ்யமேவாஸ்திரே
நித்யாநித்யவிசாரணே ஸ்வதிக்ருதஸ்தத்வம் ஸமந்விச்சது ॥ 5 ॥

ज्ञानाप्तेः परिपन्थिनौ किल मलौ विक्षेपदोषस्तथा
चेतोनिष्ठमहारिपू प्रथमतश्चोन्मूलनीयौ यतः।
कामं दूरमपास्य कर्मनिरतो मालिन्यरिक्तस्ततः
चित्तैकाग्र्यसुसिद्धये च भजतां निष्कामनोपासनम् ॥ ६ ॥

ஜ்ஞாநாப்தே: பரிபந்திநௌ கில மலௌ விக்ஷேபதோஷஸ்ததா
சேதோநிஷ்டமஹாரிபூ ப்ரதமதஸ்சோந்மூலநீயௌ யத: ।
காமம் தூரமபாஸ்ய கர்மநிரதோ மாலிந்யரிக்தஸ்தத:
சித்தைதகாகர்யஸுஸித்தயே ச பஜதாம் நிஷ்காமநோபாஸநம் ॥6॥

कर्मोपासनतो विशुद्धहृदयस्तत्त्वार्थसंसिद्धये
स्वाचार्यं परिचर्य शास्त्रविधिना तस्माच्च विद्यां पराम् ।
श्रुत्वा संशयनुत्तये च मननं स्थाम्ने निदिध्यासनं
अभ्यस्य क्रमशः समाधिनिलयः प्राप्नोतु शान्तिं ध्रुवाम् ॥ ७ ॥

கர்மோபாஸநதோ விஸுத்தஹ்ருதயஸ்தத்த்வார்த்தஸம்ஸித்தயே
ஸ்வாசார்யம் பரிசர்ய ஸாஸ்த்ரவிதிநா தஸ்மாச்ச வித்யாம் பராம்।
ஸ்ருத்வா ஸம்ஸயநுத்தயே ச மநநம் ஸ்தாம்நே நிதித்யாஸநம்
அப்யஸ்ய க்ரமஸ: ஸமாதிநிலய: ப்ராப்நோது ஸாந்திம் த்ருவாம்॥ 7॥

स्वाचार्यं परिचर्य शास्त्रविधिना तस्माच्च विद्यां पराम् ।

तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ।

उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ४.३४॥

(श्रीमद्भगवद्गीता)

शास्त्रज्ञोऽपि स्वातन्त्र्येण ब्रह्मान्वेषणं न कुर्यात्।(आदिशङ्कराचार्यः)

ஸாஸ்த்ரத்தை நன்கு பயின்றிருந்தாலும்கூட தானாக ஆத்ம
விசாரம் செய்யக்கூடாது.

श्रुत्वा संशयनुत्तये च मननं स्थाम्ने निदिध्यासनं

- ★ अत्तवैतम् षट्यम् - त्वैवैतम् मिथ्या
- ★ प्रहृमैव षट्यम् - ज्ञानमिथ्या
- ★ त्वैवैतम् षट्यम् एतत्तु विपरीतपुत्ति

तच्चिन्तनं तत्कथनम् अन्योन्यं तत्प्रबोधनम् ।

एतदेकपरत्वं च तदभ्यासं विदुर्बुधाः ॥७.१०६॥

(पञ्चदशी)

தானாய் தன் மனமே அல்லால் ஒன்றைத்
தலையெடுக்க ஒட்டாது தலைப்பட்டு ஆங்கே
போனாலும் கற்பூர தீபம் போலும் போய் ஒளிப்பது
அல்லாது புலம் வேறு இன்றாம்
ஞானாகாரத்தினொடு ஞேயமற்ற ஞாதுருவு
நழுவா நழுவி நிற்கும் ஆனாலும் இதன் பெருமை
எவர்க்கு யார் சொல்வார்? அதுவானால்
அதுவாவர் அதுவே சொல்லும்

(தாயுமானவர்)

பாலரொடு பேயர்பித்தர் பான்மையென நிற்பதுவே
சீலமிகு ஞானியர்தஞ் செய்கை பராபரமே.

(தாயுமானவர்)

रथ्या चर्पट विरचित कन्थःपुण्यापुण्य विवर्जित पन्थः ।
योगी योगनियोजित चित्तोरमते बालोन्मत्तवदेव ॥२२॥
(भजगोविन्दम्)

अभ्यस्य क्रमशः समाधिनिलयः प्राप्नोतु शान्तिं ध्रुवाम्

ātmavidyā
e-Learning

मनोबुद्ध्यहङ्कार-चित्तानि नाहं
न च श्रोत्रजिह्वे न च घ्राणनेत्रे ।
न च व्योम-भूमिर्न तेजो न वायुः
चिदानन्दरूपः शिवोऽहम् शिवोऽहम् ॥१॥

(निर्वाणषट्कम्)

எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனம் இருக்கும் மோனத்தே - வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடிஇரு கைவீசி வந்தாலும்
தாதிமனம் நீர்க்குடத்தே தான் ! (பட்டினத்தார்)

बालस्तावत् क्रीडासक्तः तरुणस्तावत् तरुणीसक्तः।

वृद्धस्तावच्चिन्तासक्तः परे ब्रह्मणि कोऽपि न सक्तः॥७॥

(भजगोविन्दम्)

नाहं देहो न मे देहो जीवो नाहमहं हि चित् ।

अयमेव हि मे बन्ध आसीद्या जीविते स्पृहा ॥ २२ ॥

(अष्टावक्रगीता)

तत्परं पुरुषख्याते-गुणवैतृष्णाम् ॥ १६ ॥

(पतञ्जलिः याक्रसूत्रम्)

कर्म-उपासनतः - நித்ய நைமித்திக கர்மங்களாலும் (கர்மயோகத்தாலும்),
ஸகுண ப்ரஹ்ம த்யானத்தாலும், विशुद्धहृदयः - நன்கு தூய உள்ளத்தை
பெற்றவன், तत्त्वार्थ-संसिद्धये - மெய்ப்பொருளைப் பற்றிய அறிவை நன்கு
பெறுவதற்காக, स्वाचार्यं - தனது குருவை, **शास्त्रविधिना** - சாஸ்த்ர
முறைப்படி, परिचर्यं - வழிபட்டு (ஸேவைகள் புரிந்து) **तस्मात् च** -
அவரிடமிருந்து, परां विद्यां - (முக்தியைத் தரும்) மேலான சிறந்த
மெய்யறிவை, श्रुत्वा - கேட்டுப் பெற்று, **संशयनुत्तये च** - ஐயங்களை
அகற்றுவதற்காக, मननं - (யுக்திபூர்வமாக) சிந்தித்து, **स्थाम्ने** - அறிவில்
நிலைத்திருப்பதற்காக, निदिध्यासनं - ஸ்வரூப த்யானத்தை, **क्रमशः** -
முறையே, अभ्यस्य - பயின்று, **समाधिनिलयः** - மெய்யறிவில்
நிலைத்திருப்பவனாய், ध्रुवां शान्तिं - நிலைத்த பேரமைதியை, **प्राप्नोतु।**
அடைவானாக !

ब्रह्मज्ञोऽपि स वासनाक्षयमनोनाशौ विधाय क्रमात्
स्वात्मारामपरोऽनिशं सुखघनः मुक्तः स जीवन्नपि ।
प्रारब्धे क्षपिते च देहविलये मुक्तिं विदेहाङ्गतः
सच्चित्सौख्यमये ह्युपाधिरहिते मञ्जत्वपारे परे ॥ ८ ॥

ப்ரஹ்மஜ்ஞோ஽பி ஸ வாஸநாக்ஷயமநோநாஸௌ விதாய க்ரமாத்
ஸ்வாத்மாராமபரோ஽நிஸம் சுக்ந: முக்த: ஸ ஜீவந்நபி।
ப்ராரப்தே க்ஷபதே ச தெஹவிலயே முக்திம் விதேஹாங்கத:
ஸச்சித்ஸௌக்ஹ்யமயே ஹ்யுபாதிரஹிதே மஜ்ஜத்வபாரே பரே॥8॥

सः - அவன் , ब्रह्मज्ञः अपि - பரம்பொருளை அறிந்தவனாக
இருப்பினும் , क्रमात् - முறையே, वासनाक्षय-मनोनाशौ -
எண்ணப்பதிவுகளை அழித்தலையும் மனதை அழித்தலையும், विधाय -
செய்து, अनिशं - இரவும் பகலும், स्वात्मारामपरः (भवतु)। - தன்னில்
இன்பறுகின்றவனாக (விளங்கட்டும்). सः सुखघनः - அப்பேரின்ப
வடிவினன், जीवन् अपि - உடலில் உயிர் தாங்கியிருந்தாலும், मुक्तः
एव। - (பிறவித் துன்பத்திலிருந்து) விடுபட்டவனே ஆவான். प्रारब्धे
क्षपिते च - வினைப்பயன் முடிந்து, देहविलये உடல்
ஒடுங்கும்பொழுது, विदेहां मुक्तिं गतः - விதேஹ முக்தியை
அடையப்பெற்றவனாய், उपाधिरहिते - உபாதிகளற்ற, अपारे -
கரைகளற்ற, परे - மேலான, सच्चित्सौख्यमये हि - ஸச்சிதாநந்த
ஸ்வரூபத்தில், मञ्जतु। - மூழ்கட்டும்.

ब्रह्मज्ञोऽपि स वासनाक्षयमनोनाशौ विधाय क्रमात्

ஜீவந்முக்த லக்ஷணம்:

ஞானத்தை அடைந்த பிறகு ப்ராரப்தத்தை
அநுபவித்து கொண்டிருப்பவருக்கு ஜீவந்முக்தன்
என்று பெயர்.

ஜீவந் முக்தர்கள் நான்கு வகை :

- ★ ப்ரஹ்மவித்
- ★ ப்ரஹ்மவித்வரன்
- ★ ப்ரஹ்மவித்வரீயான்
- ★ ப்ரஹ்மவித்வரிஷ்டன்

மேற்கோள்

ஞானம்ஆர் சீவன் முத்தர் நால்வகை ஆவர் கேளாய்
வான்நிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்டன்
ஆனவர் நாமம் ஆகும் அவர்களில் பிரம வித்தின்
தானமும் மற்றை தாரதம் மியம் சொல்வேன்

(கைவல்ய நவநீதம் தத்துவ விளக்க படலம் - 87)

மேற்கோள்

பின்னைமூ வரிலி ரண்டு பேர்களும் சமாதி யோகம்
தன்னைஉற்று இருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தம் தானாய்
உன்னுவோன் வரன்வேற் றோரால் உணர்பவன் வரியான் ஆகும்
அந்நியர் தம்மால் தன்னால் அறியாதோன் வரிட்டன் ஆகும்
(கைவல்ய நவநீதம் தத்துவ விளக்கப் படலம் - 92)

பேதகர் மத்தால் வந்த பிராரத்தம் நாநா வாகும்
ஆதலால் விவகா ரங்கள் அவரவர்க்கு ஆவ ஆகும்
மாதவம் செயினும் செய்வார் வாணியம் செயினும் செய்வார்
பூதலம் புரப்பார் ஐயம்புகுந்து உண்பார் சீவன் முத்தர்
(கைவல்ய நவநீதம் தத்துவ விளக்கப் படலம் - 90)

सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥३.३३॥
(भगवद्गीता)

वासना लक्षणम्

दृढभावनया त्यक्त-पूर्वापर-विचारणम् ।
यदादानं पदार्थस्य वासना सा प्रकीर्तिता ॥
(विद्यारण्यः)

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

(திருக்குறள் - 341)

न कर्मणा न प्रजया धनेन
त्यागेन एके अमृतत्वं आनशुः ।
परेण नाकं निहितं गुहायां
विभ्राजते यत्यततो विशन्ति॥

(कैवल्य उपनिषत्)

जाग्रदवस्थायां यदृष्टं यद् श्रुतं तज्जनितवासनया
निद्रासमये यः प्रपञ्चः प्रतीयते सा स्वप्नावस्था ।
(तत्त्वबोधः)

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने।
व्योमवत्स्याप्त-देहाय दक्षिणामूर्तये नमः॥

ஈஸ்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே।
வ்யோமவத்வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:॥

ஐயனே எனதுள்ளே நின்று அநந்தசன்மங்கள் ஆண்ட
மெய்யனே உபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி!
உய்யவே முக்திநல்கும் உதவிக்கோர் உதவி நாயேன்
செய்யுமாறு ஒன்றும் காணேன் திருவடி போற்றி போற்றி!

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।

तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சய:।
தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥

மூர்த்தி எல்லாம் வாழி எங்கள் மோனகுரு வாழி! - அருள்
வார்த்தை என்றும் வாழி! அன்பர் வாழி! பராபரமே!